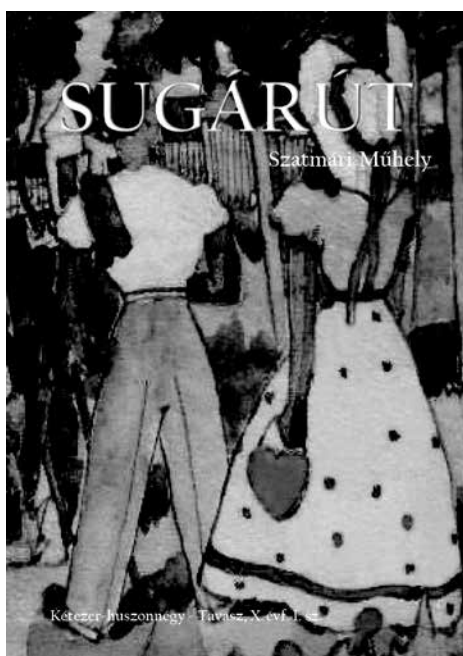

Tízéves a szatmári Sugárút

Júniusban Nagyváradon mutatták be a negyedévente megjelenő *Sugárút Szatmári Műhely* című folyóirat X. évfolyamának tavaszi számát a negyedévenként megjelenő lap felelős szerkesztői, Lakatos-Fleisz Katalin és Lakatos Artur. A Szent László Napok égisze alatt, a Partiumi Keresztény Egyetem Fényes Elek Műhelyének szervezésében megtartott lapbemutatóon a folyóirat történetével és annak felépítésével is megismerkedhettünk.

„Végh Balázs Béla tanár úr álmodta meg, hogy a szatmári magyarságnak is legyen kulturális folyóirata” – mondta Lakatos Artur, aki arra is kitért: több megyei önkormányzat is jelentet meg kulturális kiadványokat, így az ötlet nem volt precedens nélküli. Az aránykeresés még tart, hogy mennyire legyen helyi és mennyire összmagyar a kiadvány, tette hozzá a felelős szerkesztő, aki azt is elárulta: a folyóiratot fenntartó Szatmár Megyei Tanács támogatja a *Szamos* folyóiratot is. A *Sugárút* egyébként jelenleg száz példányban jelenik meg, a lapból például a hazai és magyarországi közönyvtárakba is terveznek juttatni példányokat.

„Rengeteg mondanivaló feszíti az embereket (...), és sok minden kimondatlan marad” – említette meg a furcsa kettősséget Lakatos-Fleisz Katalin, aki elmondta: tapasztalatuk szerint egyre többen szeretnék publikálni. Bizonyos dolgokat például csak vers-

ben vagy esszében lehet elmondani, és a folyóiratok erre adnak teret. Sokan vágnak-várnak megjelenésre, és ezért írnak az internetes közösségi oldalakra, ahol szinte azonnali a visszajelzés, de ott nincs szűrő, nincs minőség-ellenőrzés, bármi felkerülhet, a szövegek nem mennek keresztül a szerkesztő kezén. Pedig a szűrés, szerkesztés az íróvá válás útján elkerülhetetlen. A lapnak egyébként állandó szerzői is vannak, például Kovács-Széles Andrea vagy Pinteá László. (Az ő írásaikkal a *Várad* hasábjain is találkozhattak olvasóink.)

A negyedévi folyóiratban a szépirodalom – vers, próza és esszé – mellett

helyet kapnak recenziók, a történelemmel és társadalommal kapcsolatos írások, a képzőművészet, itt szatmári és partiumi alkotók is megjelennek, illetve az interjú. Újdonság a lapban a *Szülőföld* rovat, ez egy pályázat alapján indult, itt nem voltak műfaji megkötések, bármilyen szöveget vártak, de a szülőföld volt a hívószó. Amit viszont a szerkesztők is hiányolnak, a zenei tárgyú írások és a filmkritikák, hangzott el.

A história rovat Szócs Péterrel indult, majd őt kérték fel ennek folytatására – mondta Lakatos Artur, aki hozzátette: egy-két írás kap helyet a lapban, és nagyon fontos szempont, hogy olvasmányosan megírt szövegekben legyen szó a történelemlről.

Kaptak már kéziratot Markó Bélától, Kónya-Hamar Sándortól és Jeszenszky Gézától, mondta a szerkesztő, aki szerint a folyóiratban az értékközlésre, értékközvetítésre törekszenek. A *Sugárút* egyébként szerepel a Magyar Tudományos Művek Tárában, de más adatbázisokba is terveznek bekerülni. A folyóirat egyelőre nyomtatott formában jelenik meg, és a legnagyobb közösségi oldalon is követhető *Sugárút Szatmárnémeti* néven. Tervezik egy honlap elkészítését is, de ezt csak a következő költségvetési ciklusban látják megvalósíthatónak, hangzott el a nagyváradi lapbemutatón.

F. N. L.